

“Elk nadeel heb z’n voordeel” ...*

We wonen nu ruim 30 jaar op deze plek in de buurt van de Maas. De eerste keer dat we dit huis zagen met de verwaarloosde binnenruimten, waarin een pregnante onprettige geur hing, staat me nog helder voor de geest. Aan bezoekers, die ons huis in die staat niet kennen, wordt bovenstaande steeds uitgebreid verteld.

Nu zijn we intussen vele verbouwingen verder. De vieze geur is allang verdwenen en wonen we met groot genoegen in een huis met veel ramen en omgeven door een inmiddels prachtige wilde tuin waarin zevenblad evenals andere planten en bomen welig groeien.

De ramen geven ons huis luchtigheid. De architect heeft wat dat betreft tot onze volle tevredenheid prima werk geleverd. U voelt de *maar* al aankomen...

Voor diverse vogels echter is ons huis te lichtig. Tot ons verdriet zien wij regelmatig het trieste resultaat hiervan. Ook een prachtig ijsvogeltje** in vol ornaat had helaas ons raam niet gezien.

Ook de meest recente verbouwing telt vele ramen. Als onze bezoekers, vooral de dames, wat besmuikt vragen: hoe hou je ze schoon? Veel werk zeker? Beaaam ik dat laatste opgewekt. Gelukkig behoor ik niet zo tot de preciezen.

Maar toch, schoonmaken van de ramen, het lappen, moet af en toe wel gebeuren. We hebben al heel wat ramenwassers gehad die ons hiermee hielpen. Een zzp’er, oorspronkelijk uit de Antillen met een heel eigen interessant verhaal maar onduidelijk met betrekking tot afspraken. Een jonge Duitse vrouw, die de ramen met kranten bewerkte. Een van oorsprong Vietnamese meisje dat perfectionistisch te werk ging en een haat-liefdeverhouding had met onze ramen. Een hulp die wegging omdat ze, als ze ramen wilde lappen, vele stekelplanten moest wegzetten en dat ze dat niet meer trok. Zomaar een paar voorbijgangers aan onze ramen.

Sinds een paar jaar hebben we contact, nou ja contact, met een bedrijf dat ook vele adressen in ons dorp bedient. Voorafgaande aan het bezoek van de ramenwassers moet er veel werk gedaan worden. De lichtinval wordt door mijn echtgenoot immers uitgebuit voor zijn vele planten. Tel daarbij op het verzetten van mijn keramiekobjecten. Niet verschijnen van de glazenwassers kost dus het nodige en ietwat humeurig zetten we dan alles weer op zijn plaats. Wij zijn vaak het laatste adres. Waarom weet ik niet. Wel streelde de baas van het team ons met de opmerking dat hij ‘zo zen werd door de sfeer in ons huis en dan rustiger naar huis ging’.

Dat weerhield hem er niet van om de afspraak diverse keren te verzetten naar een ander moment want (soms gingen die dan alsnog niet door): het water was op, of het water was bevroren, of de slang was gebroken. Ook de laatste afspraak ging niet door: hij was van de trap gevallen en zat in het ziekenhuis. Ik had met hem te doen (jaren geleden ging de afspraak om de zonnepanelen aan te leggen niet door, de vrouw van de monteur was aan het bevallen).

Tsja.

A.s. dinsdag komen ze...of niet.

Loes Jap-Tjong, Appeltern

* Uitspraak van Johan Cruijff

** Afbeelding ijsvogeltje. Eigen foto is helaas gewist.